

ματισμοῦ. 2) Τὸ ἐμβάλωμα τοῦ περὶ τὸ στῆθος μέρους τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ. β) Κατ' ἐπέκτ., πᾶν ἐμβάλωμα.

ἀλλαγοκορφιάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαγοκόρφι.

Ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ τὰς ἐφθαρμένους πτέρνας τῶν περιποδίων.

ἀλλαγομάλλης ἐπιθ. Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Ὁ ἀλλάσων ἔριον.

ἀλλαγομαλλίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλλαγομάλλης.

Ἀλλάσσω ἔριον, ἐπὶ τῶν προβάτων κατὰ τὸ θέρος.

ἀλλαγομήνι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ἔνθ' ἄν.: Τὴν πιάνει πόνος σὲ κάθε ἀλλαγομήνι Μάν. Ἔχουμε ἀλλαγομήνια σήμερον Λακων. Συνών. ἀλλαγομηνιά.

ἀλλαγομηνιά ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἀλλαγομήνι, δ ἰδ.

ἀλλαγομιλῶ Ἄνδρ.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ μιλῶ.

Ἀνταλλάσσω μετὰ τινος λόγους ὑβριστικούς: Θ' ἀλλαγομιλήσῃ τὸ παιδί, ἅμα βγῇ ἔς τοὺς δρόμους.

ἀλλαγομοισιδιάζω Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἀλλαγομοισιδιάζου Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μοισίδι, δι' ὃ ἰδ. μοισίδι.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ.

ἀλλαγομοισιδίασμα τό, Λεξ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομοισιδιάζω.

Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ἢ σωματικῆς παθήσεως. Συνών. ἀλλαγομουτσούνιασμα 1, ἀλλαγοστορόρησι.

ἀλλαγομουριάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουρή.

Ἀλλάσσω ὄψιν, χρῶμα προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ταραχῆς, ἀσθενείας, κακοπαθείας, μέθης κττ.: Ἀλλαγομούριασε ἀπὸ τὸ φόβο δού. Συνών. ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομουσουδιάζω, ἀλλαγομουτσούνιαζω, ἀλλαγοπροσωπιάζω. Πβ. ἀλλαγοστορίζω.

ἀλλαγομουσουδιάζω Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. ἀλλαγομουσουδιάζου Θράκ. (Αἰν.) ἀλλαγομουσουριάζω Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουσοῦδι. Τὸ ἀλλαγομουσουριάζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ἀλλαγομουριάζω.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Σὺν ἄκουσε τὸ κακὸ χαδέρνι, ἀλλαγομουσουδιάσενε ἀπὸ τῆ στεναχωρία δού Κρήτ. || Ἄσμ.

Νὰ με ρωτήσης νὰ σοῦ πῶ τί κάνει ὁ κάτον κόσμος, ποῦ οἱ ἄσπροι μαῦροι γένονται κ' οἱ ροδινοὶ χλομιάζουν κ' ἐκεῖν οἱ μορφοσοῦσσουμοὶ ἀλλαγομουσουδιάζουν; (μοιρολ.) Ἰθάκ.

Ποῦ πάς, γαϊτάνι, νὰ σαπῆς, γκόλφι μου, ν' ἀραχνιάσης, γαρούφαλο Βενέτικο, ν' ἀλλαγομουσουδιάσης; (μοιρολ.) Λευκ.

ἀλλαγομουτσούνιαζω Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Σῦρ. κ.ά. ἀλλαγομ'τσούνιαζου Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουτσούνιο.

1) Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγομουτσούνιασε, ἅμα τὸν εἶδε Ὀλυμπ. Ἀλλαγομ'τσούνιασε ἀπ' τοῦ πρήσ'μου Θεσσ. Σ'κώθ'κα ἀλλαγομ'τσούνιασμένους ἀπ' τοὺν ὕπνου, πρήσ'κι οὐλον τοῦ πρόσουπον μ' Αἰτωλ. 2) Σκυθροπάζω, συνοφρουοῦμαι Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦ εἶπα νὰ πᾶ νὰ κάμ' δ'λεῖα κι ἀλλαγομ'τσούνιασε. Κάτ' ἀλλαγομ'τσούνιασμένους οἱ γλίεπον σήμερον!

ἀλλαγομουτσούνιασμα τό, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομουτσούνιαζω.

1) Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἐκ σωματικῆς παθήσεως ἢ ἄλλης ἐξωτερικῆς αἰτίας. Συνών. ἀλλαγομοισιδίασμα, ἀλλοξοστορόρησι. 2) Κατήφεια, σκυθροπότης: Δὲ βαστάου αὐτὸ τὸν ἀλλαγομουτσούνιασμα τὸν θ'κό σ'!

***ἀλλαγομύτης** ὁ, ἀλ-λαγομύτ-της Κῶς ἡ-λαγομύτ-της Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μύτι, παρ' ὃ καὶ μύτ-τι.

Ὁ ἀλλάσων τὸ δέρμα τῆς ρινός: Φρ. Εὐρήκας τὸ ἡ-λαγομύτ-τη σου (ἐκείνον ὅστις θὰ σοῦ συντρίψῃ τὴν μύτην καὶ οὕτω θὰ μεταβάλῃ τὴν μορφήν της. Συνών. φρ. βρεῖκας τὸ μᾶστορη σου).

***ἀλλαγομυτίζω**, ἀλ-λαγομυτ-τίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαγομύτ-της.

Ἀλλάσσω τὸ δέρμα τῆς ρινός.

ἀλλαγοξυλιάζω Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀλλαγοξ'λιάζου Στερελλ. (Ἀμφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ξύλο.

Ἀντικαθιστῶ τὰ ξύλα τῆς στέγης οἰκίας ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγοξ'λιάζου τὴ σκιπὴ τοῦ σπιτιοῦ μ', γιὰτὶ σάπ'σαν τὰ ξύλα Ἀμφ. Πβ. ἀλλαγοστεγιάζω.

ἀλλαγοπατριαρχία ἡ, Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πατριάρχης.

Ἀλλαγὴ, ἀντικατάστασις πατριάρχου ζῶντος.

ἀλλαγοπερπατῶ ἀμάρτ. ἀλλαγοπερπατῶ Κᾶς.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ περπατῶ.

Ἀλλάσσω διεύθυνσιν πορείας.

ἀλλαγοπίστης ὁ, Λεξ. Κομ. Λάουνδ. Βλαστ. ἀλλαγοπίστης Μακεδ. (Καταφύγ.) ἀλλαξόπιστος Λεξ. Κομ. Περίδ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πίστι.

Ὁ μεταβαλὼν θρησκείαν, ἐξωμότης.

άλλαξοπιστία ἡ, Λεξ. Κομ. Λάουνδ. Περίδ. Ἡπίτ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξοπίστης.

Ἀλλαγὴ, μεταβολὴ θρησκείας, ἐξωμοσία. Συνών. ἀλλὰξοθρησκεία.

άλλαξοπιστιῶ σύννηθ. ἀλλαξουπιστιῶ Β.Εὔβ. κ. ἀ. ἀλλαξοπιστίζω Ζάκ. Θήρ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Σφακ. κ. ἀ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Λάουνδ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξοπίστης.

1) Ἀμτβ. ἀλλάσσω πίστιν, μεταβάλλω τὴν θρησκείαν μου σύννηθ. : Πολλοὶ ἀλλαξοπιστήσασιν γὰρ νὰ μὴ τοὶ ἔξορίζουσι Σφακ. || Ἄσμ.

Βάστα τὸ νοῦ σου, Κωνσταντῇ, νὰ μὴ ἀλλαξοπιστήσῃς Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἀνίσως καὶ σ' ἀπαρνηθῶ, ν' ἀδικοθανατίσω, σὲ Τούρκου χέρια νὰ πιαστῶ καὶ ν' ἀλλαξοπιστήσω

Ἡπ. Καὶ μετβ. ἀλλάσσω τὴν πίστιν, μεταβάλλω τὴν θρησκείαν τινὸς Κεφαλλ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : Ἐλλαξοπιστήσετέ με πρᾶ, ὅγ' χρόνια ἔχω νὰ μεταλάβω, 'ς ἐκκλήσιὰ δὲ βατῶ Ἀπύρανθ. Λίγο ἔλειψε νὰ μᾶς ἀλλαξοπιστήσῃ ὁ μαγαρισμένος Κρήτ. || Ἄσμ.

Δὲν ὑποφέρναν οἱ φτωχοὶ νὰ τοῦσε βασανίζου, νὰ πάρουν τὰ μωρὰ παιδιὰ νὰ τ' ἀλλαξοπιστίζου

Κρήτ. 2) Μεταφ. πάσχω δεινῶς, βασανίζομαι ὑποφέρω πολὺ Κρήτ. : Ἀλλαξοπίστησα ὥστε νὰ τὸν συμβάσω (συμβιβάσω). β) Γίνομαι ἐκτὸς ἑμαυτοῦ ὑπὸ φόβου, λύπης, ὀργῆς κττ. Β.Εὔβ. Θήρ. : Ἀλλαξουπίστησι τοῦ πιδι Β.Εὔβ.

άλλαξοποδαριὰ ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ποδάρι.

1) Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν πτερυγῶν καὶ τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους μερῶν τῶν περιποδίων, καλτσῶν. 2) Ἡ ἐκτροπὴ ἐκ τῆς ὁδοῦ, μεταβολὴ διευθύνσεως πορείας. Συνών. ἀλλὰξοποδαριάζω.

άλλαξοποδαριάζω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξοποδαριάζω.

1) Ἐπιδιορθώνω τὰ περιτόδια, τὰς κάλτσας καὶ ἰδίως τὰ περὶ τὰς πτέρνας καὶ τοὺς δακτύλους μέρη. 2) Ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, μεταβάλλω διεύθυνσιν πορείας.

άλλαξοποδαρίασμα τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλὰξοποδαριάζω.

Ἀλλὰξοποδαριὰ 2, ὁ ἰδ.

άλλαξοποδεάζω Πελοπν. (Μεσσήν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ποδεάζω.

Ἀλλάσσω τὴν μίαν ποδεάν, ἥτοι τὸ ἥμισυ τῆς γυναικείας ἐσθῆτος.

άλλαξοποδιάζω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πόδι.

Ἐπιδιορθώνω τὰ περιτόδια καὶ ἰδίως τὰ περὶ τὰς πτέρνας καὶ τοὺς δακτύλους μέρη.

άλλαξοπόδιασμα τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλὰξοποδιάζω.

Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν περιποδίων καὶ ἰδίως τῶν περὶ τὰς πτέρνας καὶ τοὺς δακτύλους μερῶν.

άλλαξοπροσωπιάζω Νάξ. Πελοπν. (Δημητσάν.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξοπρόσωπος.

Ἀλλοιοῦμαι τὴν ὄψιν, μεταβάλλομαι τὸ πρόσωπον ὑπὸ φόβου, λύπης, δυσανεσκειᾶς, κοπώσεως κττ., συνήθως ἢ μετοχ. ἐνθ' ἄν. : Ἡρθεν ἀλλαξοπροσωπιασμένος (μὲ καταφανῆ δυσανεσκειαν ἐπὶ τοῦ προσώπου) Δημητσάν. Ἐπλησίασε τὸ παλληκάρι τοῦ πύργου 'ς τὸ παλάτι ἀλλαξοπροσωπιασμένο ἀπὸ τὸ τρεχῖν (ἐκ παραμυθ.) Νάξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλλὰξομουριάζω.

άλλαξοπρόσωπος ἐπίθ. ΚΠασαγιάν. Μοσκ. 10. — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πρόσωπο.

Ὁ ἔχων ἡλλωιωμένην τὴν ὄψιν : Οἱ στρατιῶτες ἔτρεχαν ἀκολουθώντας πίσωθ' ἐπὶ τοῦ φρουράρχου καὶ τὸν ἐπιλοχίαν ποῦ ἔτρεχαν μπροστὰ ἄγριοι καὶ ἀλλαξοπρόσωποι κι αὐτοί.

άλλαξόρδινος ἐπίθ. Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ὀρδινος.

Διάφορος, ἀνόμοιος, ἀντίθετος : Ἀλλαξόρδινὰ πράματα.

άλλαξοριῶ ἐπιφών. Σίφν. ἀλλαξοῖρὸ Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ὀριος.

Ἐπιφώνημα παρακελευσματικὸν τῶν γεωργῶν πρὸς τοὺς ἀλωνίζοντας βοῦς ὅπως ἀλλάξουν διεύθυνσιν.

άλλαξοσειρίζω Κρήτ. (Σφακ. κ. ἀ.) — Γέρω-Θόδωρ. Παράπ. 20.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. σειρά.

1) Ἀλλάσσω σειράν, γίνομαι διάφορος τῶν γονέων ἢ προγόνων μου Κρήτ. (Σφακ.) : Ἀλλαξοσειρίσεν αὐτός, δὲ μνοιάζει τ' ἀρέδῃ του. 2) Μεταβάλλομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐκφυλίζομαι Κρήτ. — Γέρω-Θόδωρ. ἐνθ' ἄν. : Ἀλλαξοσειρίσατε καὶ σεῖς καὶ τὰ παιδιὰ σας Κρήτ. || Ποίημ.

Ποὺ τῶν Ἑλλήνων τὸ γαιρὸ ἄδρες τὸ κατοικῆσα κι ἀκόμ' οἱ -ῖδιοι κατοικοῦ, δὲν ἀλλαξοσειρίσα Γέρω-Θόδωρ. ἐνθ' ἄν.

άλλαξοσπορά ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. σπορά.

Ἡ κατ' ἔτος ἀλλαγὴ τοῦ σπειρομένου εἶδους εἰς τὴν αὐτὴν γῆν.

άλλαξοστεγιάζω Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. στέγη.

Ἀντικαθιστῶ τὴν ἐφθαρμένην στέγην τῆς οἰκίας : Ἀλλαξοστεγιάζω τὸ σπίτι. Πβ. ἀλλὰξοξυλιάζω.

άλλαξοστομίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

Ἀλλάσσω τὴν τροφήν. Συνών. ἀλλὰξοφαγίζω.

